

پرسش ۱۱۲: نامه‌ای از ابو محمد الجبوری.

السؤال / ۱۱۲: بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على محمد والأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

وبعد: إلى أبي ومولاي، إلى الركن الشديد، إلى المظلوم المهتم، إلى نهر طالوت الذي ابتليت به أمة محمد(ص)، وإلى أصحابه الأفاضل الذين هم خير أمة أخرجت للناس إلى من تفتخر بهم أركان المدينة الملكوتية والباب ظاهرها وباطنها، سلام من الله تعالى عليكم ورحمة منه وبركات.

مؤدى هذه الرسالة المتواضعة التي صدرت من أبسط وأحقر إنسان يمشي على وجه هذه البسيطة، ألا وهي (البيعة) إلى أبي وها أنا أقولها أو قلتها أمام الله تعالى وأمام رسوله(ع) وأمير المؤمنين والأئمة والمهديين(ع). لبت شعري ياسيدي أقول فرحة لقاء؛ لأنها المرة الأولى التي يخطبها قلبي لكم هذه الكلمات واه لها من كلمات، أم هي ساعة حزن وأسى وأنا أنظر بأى عيني كيف يخذلك الورى.

أقول: ياهارون ما تظن من أمة قد قدست عجلها وأصبح خواره هو الرب الأعلى إنّا لله وإنا إليه راجعون، بسم الله الرحمن الرحيم، إنّ موعدهم الصبح أليس الصبح بقريب.

أما سادتي الأنصار فأقول صبراً يا بني عمومتي إنهم يرونه بعيداً ونراه قريباً، وسيعلم الذين ظلموا آل محمد أي منقلب ينقلبون، والعاقبة للمتقين. هذا والسلام عليكم ورحمة الله تعالى وبركاته.

المرسل: العبد الحقير المقصر - أبو أحمد الجبوري

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، وصلوة والسلام على محمد و الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

به پدرم و مولایم، به رکن محکم و استوار، به مظلومی که حقش پایمال شده، به رود طالوت که امت محمد(ص) با او آزموده می شوند و به یاران بی نظیرش که بهترین امت

در میان مردم هستند؛ کسانی که پایه‌های شهر آسمانی و باب ظاهر و باطنش به آنها افتخار می‌کنند. درود و رحمت و برکات خداوند متعال بر شما باد!

فرستنده‌ی این نامه‌ی متواضعانه -نامه‌ای که از طرف ساده‌ترین و حقیرترین انسان‌ها که روی این زمین راه می‌رود نوشته شده است- بیعت با پدرش را اعلام می‌کند؛ من چنین می‌گویم و در حضور خداوند متعال و پیامبرش (ص) و امیر المؤمنین و ائمه و مهدیین (ع) نیز گفته‌ام. نمی‌دانم چه بگویم ای آقای من؛ آیا بگویم که از دیدار خوشحالم؟! چرا که این، اولین مرتبه‌ای است که قلمم برای نوشتن این کلمات به حرکت درمی‌آید، و آه از این کلمات! و یا اینکه این لحظه، لحظه‌ی اندوه و ناراحتی است چرا که با چشمان خود می‌بینم که چگونه حق شما را پایمال می‌کنند!

می‌گویم: ای هارون زمان! آیا نمی‌بینی که این امت گوساله‌شان را می‌پرستند و صدای پوچ «من پروردگار بلند مرتبه‌ی شما هستم» آن بلند شده است؟! و حال آنکه همه از خداییم و به سوی او باز می‌گردیم! «إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصَّبْحُ أَلَيْسَ الصَّبْحُ بِقَرِيبٍ» (وعده‌گاهشان صبح‌هنگام است. آیا صبح، نزدیک نیست؟!)

اما ای سروران من، انصار امام مهدی (ع)، صبر پیشه کنید! ای عمو زاده‌هایم، که آنها آن را دور می‌بینند در حالی که ما نزدیکش می‌بینیم و کسانی که به آل محمد ظلم نمودند به زودی خواهند فهمید که به کدامین بازگشت‌گاه باز خواهند گشت و عاقبت خیر از آن پرهیزگاران است. والسلام علیکم ورحمت الله و برکاته.

فرستنده: بنده‌ی حقیر و تقصیرکار - ابو احمد الجبوری

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته، أسأل الله أن یوفقک وجميع المؤمنین والمؤمنات لکل خیر، ویجنبکم کل شر هو ولیی وهو یتولی الصالحین، وطوبی لک ولکل أولئک الذین آمنوا وعملوا بوصیة رسول الله (ص) وتیقنوا أنها رمیة

محمد(ص) التي لا تخطئ صاحبها عبر القرون؛ لأنها رمية الله سبحانه وتعالى: (وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) ([530]).

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد و آل محمد الائمة والمهدين وسلم تسليماً.

و عليكم السلام و رحمت الله و بركاته. از خدای متعال توفیقِ شما و جمیع خیرها را برای همه‌ی مردان و زمان مؤمن خواستارم و اینکه هرگونه شرّی را از شما دور نماید؛ او یاور من است و او دوستدار نیکوکاران. خوشا به حال شما و تمام کسانی که به وصیت رسول خدا(ص) ایمان آوردند و عمل نمودند و یقین پیدا کردند که این وصیت، پیکان رها شده‌ی حضرت محمد(ص) می‌باشد که پرتاب‌کننده‌اش قرن‌ها پیش رها نموده و خطا نکرده است؛ چرا که تیری است که خداوند سبحان و متعال رهایش نموده است: « و آنگاه که تیر می‌انداختی، تو تیر نمی‌انداختی، خدا بود که تیر می‌انداخت، تا به مؤمنان، نعمتی کرامند ارزانی دارد. هر آینه خداوند شنوا و دانا است » ([531]).

واعلم أنّ الله هو الذاکر قبل ذکر الذاکرین.

و بدان و آگاه باش که خداوند ذاکر کننده‌اش پیش از هر ذکر کننده‌ای است.

عن أبي عبد الله (ع): (جاء رجل إلى النبي(ص) فقال: يا رسول الله، يسأل الله عما سوى الفريضة؟ فقال: لا. قال: فو الذي بعثك بالحق لا تقربت إلى الله بشيء سواها. قال: ولم؟ قال: لأنّ الله قبح خلقتي. قال: فأمسك النبي(ص) ونزل جبرائيل (ع)، فقال: يا محمد، ربك يقرئك السلام ويقول: اقرأ عبي فلاناً السلام، وقل له أما ترضى أن أبعثك غداً في الآمنين. فقال: يا رسول الله وقد ذكرني الله عنده قال: نعم. قال: فو الذي بعثك بالحق لا بقي شيء يتقرب به إلى الله عنده إلا تقربت به) ([532]).

از ابو عبد الله (ع) روایت شده است که فرمود: «مردی نزد رسول خدا (ص) آمد و گفت: ای رسول خدا، آیا خداوند به غیر از واجبات از چیزی سؤال خواهد نمود؟ فرمود: «خیر». مرد گفت: قسم به آن کسی که شما را به حق مبعوث کرد، جز با آن با چیز دیگری به خدا نزدیک نشدم. فرمود: «چرا؟!». گفت: زیرا خداوند خلقت مرا زشت آفرید. رسول خدا (ص) قدری مکث کرد. جبرئیل (ع) نازل شد و گفت: «ای محمد، پروردگارت به تو سلام می‌دهد و می‌فرماید: به بنده‌ی من، فلانی، سلام برسان و به او بگو که آیا راضی نیستی بعداً تو را با ایمان آورندگان مبعوث کنم؟!». مرد گفت: ای رسول خدا، آیا خداوند مرا ذکر فرمود؟! فرمود: «آری». مرد گفت: چیزی را برای نزدیک شدن به خداوند فروگذار نکردم مگر اینه با آن به او نزدیکی جستم» ([533]).

فانتفعوا من ذكر الله لكم فلولا ذكره لكم لما اهتديتم. وأنصح نفسي أولاً ثم أنصحك بما نصح به رسول الله (ص) كل إنسان: (ابن آدم، أفعل الخير ودع الشر، فإذا أنت جواد قاصد) ([534]).

از یاد خداوند بهره‌مند شوید که اگر یاد او نبود، شما هدایت نمی‌شدید. در وهله‌ی اول، خودم و سپس شما را به آنچه رسول خدا (ص) به هر انسانی نصیحت فرمود، نصیحت می‌کنم که: «ابن آدم، أفعل الخير و دع الشر، فإذا أنت جواد قاصد» (ای فرزند آدم، نیکویی پیشه کن و از بدی بر حذر باش که در این صورت، در صراط مستقیم خواهی بود) ([535]).

[530] - الأنفال: من الآية 17.

[531] - انفال: قسمتی از آیه‌ی 17.

[532] - علل الشرائع: ج 2 ص 463.

[533] - علل الشرايع: ج 2 ص 463.

[534] - الجواد القاصد: هو الذي يركض باتجاه واحد واضحاً هدفه نصب عينيه وهمّه الوصول إليه بما أوتي من قوة ولا ينحرف عن هدفه يميناً ولا شمالاً. (المعلق).

[535] - جواد قاصد: یعنی کسی که در جهت و سمت و سویی خاص متمرکز می‌شود و همواره هدفش را مد نظر قرار می‌دهد و تمام سعی و تلاشش این است که با تمام قوايش به آن برسد و به چپ و راست منحرف نگردد.